

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Rådet	
96/C 333/01	Fælles holdning (EF) nr. 59/96 af 23 juli 1996 fastlagt af Rådet i henhold til fremgangsmåden i artikel 189 C i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab med henblik på vedtagelse af Rådets forordning om fortsat anvendelse af den særlige støtteordning for traditionelle AVS-leverandører af bananer, der blev indført ved forordning (EF) nr. 2686/94	1
96/C 333/02	Fælles holdning (EF) nr. 60/96 af 27. september 1996 fastlagt af Rådet i henhold til fremgangsmåden i artikel 189 B i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med angivelse af priser på forbrugsvarer	7

I

(Meddelelser)

RÅDET

FÆLLES HOLDNING (EF) Nr. 59/96

fastlagt af Rådet den 23. juli 1996

med henblik på vedtagelse af Rådets forordning (EF) nr. .../96 af ... om fortsat anvendelse af den særlige støtteordning for traditionelle AVS-leverandører af bananer, der blev indført ved forordning (EF) nr. 2686/94

(96/C 333/01)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 130 W,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 C ⁽³⁾, og ud fra følgende betragtninger:

Protokol nr. 5 om bananer, der er knyttet til fjerde AVS-EF-konvention, fastsætter, at ingen AVS-stat med hensyn til sin udførsel af bananer til Fællesskabets markeder stilles ringere end tidligere eller i øjeblikket, for så vidt angår den pågældende stats adgang til de traditionelle markeder og dens fordele på disse markeder;

hidtil har de traditionelle AVS-leverandører af bananer på grundlag af nationale markedsordninger kunnet afsætte deres produktion på deres traditionelle markeder og opnå en passende indkomst på disse markeder;

den fælles markedsordning for bananer, der er indført ved forordning (EØF) nr. 404/93 ⁽⁴⁾ fastlægger reglerne for, hvorledes de traditionelle AVS-leverandører fortsat kan opretholde de fordele, de har haft på Fællesskabets marked, i overensstemmelse med Fællesskabets forpligtelse som angivet ovenfor;

der er imidlertid risiko for, at indførelsen af den nye markedsordning og den nødvendige tilpasning dertil bringer AVS-forsyningsordningen i fare;

det er nødvendigt, at der gøres en særlig indsats med henblik på tilpasning til de nye markedsvilkår for at udnytte de tilbudte muligheder fuldt ud;

markedsstrukturen, markedets art og den fornødne markedsføringsindsats for at bevare en plads på dette marked udgør nye elementer, hvoraf nogle hverken kunne forudses af de traditionelle AVS-leverandører eller af de virksomheder, der distribuerer deres produkter;

der bør derfor stilles yderligere finansiel og faglig bistand til rådighed ud over den, der allerede ydes inden for

⁽¹⁾ EFT nr. C 92 af 28. 3. 1996, s. 16.

⁽²⁾ EFT nr. C 204 af 15. 7. 1996, s. 37.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 21. juni 1996 (endnu ikke offentliggjort i Tidende), Rådets fælles holdning af 23. juli 1996 (endnu ikke offentliggjort i Tidende) og Europa-Parlamentets afgørelse af ... (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

⁽⁴⁾ EFT nr. L 47 af 25. 2. 1993, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 3290/94 (EFT nr. L 349 af 31. 12. 1994, s. 105).

rammerne af fjerde AVS-EF-konvention, til gennemførelse af programmer, der tilsigter at hjælpe producenterne til at tilpasse sig de nye markedsvilkår og særlig til at forbedre kvaliteten, markedsføringen og konkurrenceevnen;

de nye markedsvilkår vil kunne resultere i midlertidige markedsforstyrrelser, særlig i de dele af Fællesskabets marked, som traditionelt er blevet forsynet af AVS-staterne;

forstyrrelserne vil i alvorlig grad kunne påvirke AVS-staternes indtjening på markedet og dermed den pågældende produktions fortsatte levedygtighed;

der bør derfor ydes finansiel bistand, således at AVS-staterne kan bevare deres plads på markedet, indtil markedet stabiliserer sig, og det kan give et rimeligt afkast;

indkomststøtten bør udgøre et supplement til overførslerne under ordningen til stabilisering af eksportindtægter (Stabex), der udløses af de samme omstændigheder;

indkomststøtten bør derfor beregnes på samme måde som Stabex-overførslerne;

ved forordning (EF) nr. 2686/94⁽¹⁾ er der indført en støtteordning i form af indkomstsstøtte;

nævnte forordning udløber den 28. februar 1996;

de statistiske oplysninger, der er nødvendige til beregningen af Stabex-overførslerne og af indkomststøtten for det foregående år, foreligger først i andet kvartal hvert år, hvorfor den ordning, der er fastlagt ved forordning (EF) nr. 2686/94, fortsat bør anvendes indtil den 31. december 1996 for at overholde alle kravene i Stabex;

ved denne forordning indføres der også en faglig og finansiel bistand som supplement til den, der er fastsat i fjerde AVS-EF-konvention; den ydes som bistand til gennemførelse af programmer, som skal hjælpe leverandørerne til at tilpasse sig de nye markedsvilkår —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Der indføres en særlig støtteordning for traditionelle AVS-leverandører af bananer. Støtten kan tage form af faglig og finansiel bistand og/eller indkomstsstøtte.

Artikel 2

I denne forordning forstås ved:

- *traditionelle AVS-leverandører*, de AVS-stater, der er opført i bilaget
- *bananer*, friske eller tørrede bananer henhørende under KN-kode 0803, med undtagelse af pisang.

AFSNIT I

FAGLIG OG FINANSIEL BISTAND

Artikel 3

1. Der ydes faglig og finansiel bistand til traditionelle AVS-leverandører med henblik på at hjælpe disse leverandører med at tilpasse sig de nye markedsvilkår, der følger af indførelsen af en fælles markedsordning for bananer.

2. Den faglige og finansielle bistand ydes som bidrag til gennemførelse af programmer inden for banansektoren med henblik på at virkeliggøre et eller flere af følgende mål:

- forbedre kvaliteten
- tilpasse produktions-, distributions- og afsætningsforholdene til de kvalitetsnormer, der er omhandlet i artikel 2 i forordning (EØF) nr. 404/93
- oprette producentorganisationer, der skal virke for en forbedring af produkternes afsætning og konkurrenceevne
- udforme en produktions- og/eller afsætningsstrategi, der opfylder kravene på markedet i Fællesskabet som følge af den fælles markedsordning for bananer
- bistå ved uddannelse, spredning af oplysninger om markedet, indførelse af miljøvenlige produktionsmetoder, forbedring af distributionsinfrastrukturen, forbedring af handelsrelaterede og finansielle tjenesteydelser til bananproducenterne og/eller forbedring af konkurrenceevnen.

⁽¹⁾ EFT nr. L 286 af 5. 11. 1994, s. 1.

3. Der kan ydes bistand til programmer med lignende målsætninger, som i øjeblikket finansieres i henhold til fjerde AVS-EF-konvention eller af offentlige myndigheder i medlemsstater, der er part i nævnte konvention, når en sådan bistand kan medføre en hurtigere gennemførelse af programmerne.

Artikel 4

Kommissionen træffer afgørelse om programmets støtteberettigelse og om støtteniveauet efter høring af den berørte traditionelle AVS-leverandør. Den tager tillige hensyn til det planlagte programs sammenhæng med den pågældende AVS-stats generelle udviklingsmål og dets virkninger for det regionale samarbejde med andre bananproducenter, særlig producenter i Fællesskabet.

AFSNIT II

INDKOMSTSTØTTE

Artikel 5

1. Traditionelle AVS-leverandører er inden for de grænser, der er angivet i artikel 15, nr. 1, i forordning (EØF) nr. 404/93 berettiget til indkomststøtte.

2. Indkomststøtten udbetales, når et fald i indkomsten fra udførslen til Fællesskabet af bananer, der opfylder de fælles normer, direkte kan tilskrives forhold på markedet, der er opstået som følge af indførelsen af den fælles markedsordning for bananer.

Artikel 6

1. Indkomststøtten beregnes individuelt for hver traditionel AVS-leverandør på grundlag af de mængder, der er udført til Fællesskabet i anvendelsesåret, og forskellen mellem referenceprisen og den faktiske pris.

2. Referenceprisen er gennemsnitsprisen pr. ton bananer produceret i den pågældende AVS-stat og udført til Fællesskabet i de seks kalenderår umiddelbart forud for denne forordnings ikrafttræden, idet der ses bort fra de to år med de højeste og de laveste tal.

Den faktiske pris er gennemsnitsprisen pr. ton bananer produceret i den pågældende AVS-stat og udført til Fællesskabet i anvendelsesåret.

3. De statistikker, der skal benyttes ved beregningen af indkomststøtten, er dem, De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor beregner og offentliggør vedrørende Fællesskabets import.

4. Inden den 1. juli hvert år fastsætter Kommissionen indkomststøtten for det foregående år efter høring af den pågældende AVS-stat.

AFSNIT III

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 7

1. Finansieringsmidler, der ydes som følge af forpligtelser i henhold til afsnit I, udbetales ud over eventuelle midler, der stilles til rådighed for AVS-staterne i henhold til bestemmelserne i fjerde AVS-EF-konvention.

2. Finansieringsmidler, der ydes som følge af forpligtelser i henhold til afsnit II, udbetales som supplement til de midler, der stilles til rådighed under ordningen for stabilisering af eksportindtægterne, der er omhandlet i artikel 186 ff. i fjerde AVS-EF-konvention. Afsnit II giver således kun ret til udbetaling af indkomststøtte, når overførsler vedrørende identiske mængder i overensstemmelse med konventionens artikel 186 ff. ikke fuldt ud kompenserer for virkningerne af prisfald for traditionelle AVS-leverandørers indtægter.

3. Den udbetalte indkomststøtte anvendes i overensstemmelse med en række gensidige forpligtelser, som i hvert enkelt tilfælde aftales mellem den berørte traditionelle AVS-leverandør og Kommissionen, til fordel for producenter, der rammes af indkomstab, og den anvendes til at øge produktionens økonomiske bæredygtighed.

4. a) Skaber anvendelsen af afsnit II grundlag for overførsler, sender den berørte AVS-stat i måneden efter modtagelsen af den i artikel 6, stk. 4, omhandlede meddelelse Kommissionen en udførlig analyse af sektoren med angivelse af indkomsttabet, årsagerne til tabet, myndighedernes politik og de projekter, programmer eller foranstaltninger, som midlerne skal tildeles i overensstemmelse med målene i stk. 3. i nærværende artikel.

b) Kommissionen og den berørte AVS-stat gennemgår sammen de projekter, programmer eller foranstaltninger, som AVS-modtagerstaterne forpligter sig til at tildele de overførte midler.

- c) Midlerne anvendes til støtte for foranstaltninger, der umiddelbart skal forbedre produktionens økonomiske bæredygtighed, eller tilpasningsforanstaltninger, der tager sigte på omstrukturering af produktionen og eksporten, inden for rammerne af en sammenhængende reformpolitik i banasektoren.

Artikel 8

1. Den i artikel 1 omhandlede støtte ydes på betingelse af, at den pågældende AVS-stat har udpeget en repræsentativ organisation, der har beføjelse til at optræde og modtage betalinger på dens vegne inden for rammerne af denne forordning.

2. De repræsentative organisationer skal have følgende kendetegn:

- a) de skal udelukkende eller hovedsagelig bestå af bananproducenter i et eller flere traditionelle AVS-leverandørlande
- b) de skal varetage mindst to af følgende aktiviteter:
- forbedring af varernes kvalitet
 - forbedring af distribution og afsætning
 - forbedring af producenternes afkast
 - forbedring af producenternes rolle i markedsordningen for bananer.

3. Kommissionen skal underrettes om, hvilken repræsentativ organisation der udpeges i overensstemmelse med stk. 2.

Artikel 9

Kommissionen fastsætter om fornødent gennemførelsesbestemmelser til denne forordning efter proceduren i artikel 10.

Artikel 10

Kommissionen bistås af et rådgivende udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster, i givet fald ved afstemning.

Udtalelsen optages i mødeprotokollen; derudover har hver medlemsstat ret til at anmode om, at dens holdning indføres i mødeprotokollen.

Kommissionen tager størst muligt hensyn til udvalgets udtalelse. Den underretter udvalget om, hvorledes den har taget hensyn til dets udtalelse.

Artikel 11

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 29. februar 1996. Den udløber den 31. december 1996.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den ...

På Rådets vegne

Formand

BILAG

DEN I ARTIKEL 2, STK. 1, FØRSTE LED, OMHANDLEDE LISTE

Traditionelle AVS-leverandører af bananer

Belize	Kap Verde
Cameroun	Madagaskar
Côte d'Ivoire	Saint Lucia
Dominica	Saint Vincent og Grenadinerne
Grenada	Somalia
Jamaica	Surinam

RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

1. Kommissionen forelagde den 1. februar 1996 et forslag ⁽¹⁾ på grundlag af EF-traktatens artikel 130 W om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2686/94 af 31. oktober 1994 om en særlig støtteordning for traditionelle AVS-leverandører af bananer ⁽²⁾.
2. Europa-Parlamentet vedtog sin udtalelse under førstebehandlingen af forslaget den 21. juni 1996.
3. Rådet fastlagde sin fælles holdning den 23. juli 1996 i overensstemmelse med traktatens artikel 189 C.

II. FORMALET MED FORSLAGET

Formålet med forslaget er at forlænge udløbet af gyldighedsperioden for forordning (EF) nr. 2686/94 fra den 28. februar 1996 til den 31. december 1996.

III. ANALYSE AF DEN FÆLLES HOLDNING

Rådets fælles holdning afspejler indholdet af Kommissionens forslag. Rådet har imidlertid ændret forslaget af den simple grund, at det ikke er retligt muligt at forlænge gyldighedsperioden for en forordning, som er udløbet, således som det ville have været tilfældet med denne forordning på baggrund af den tid, der ville medgå til de procedurer, som var forudset til dens forlængelse. Rådet besluttede derfor at vedtage en ny forordning med samme ordlyd som den udløbne forordning med undtagelse af ændrede anvendelsesdatoer.

⁽¹⁾ EFT nr. C 92 af 28. 3. 1996, s. 16.

⁽²⁾ EFT nr. L 286 af 5. 11. 1994, s. 1.

FÆLLES HOLDNING (EF) Nr. 60/96

fastlagt af Rådet den 27. september 1996

med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/.../EF af ... om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med angivelse af priser på forbrugsvarer

(96/C 333/02)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET
FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 129 A, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 B ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det er vigtigt at sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau; Fællesskabet bør bidrage hertil gennem en særlig aktion, der støtter og supplerer medlemsstaternes politik vedrørende passende forbrugeroplysning med hensyn til priserne på de varer, som udbydes;

(2) i henhold til Rådets resolution af 14. april 1975 om Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs første program for en politik vedrørende forbrugerbeskyttelse og -oplysning ⁽⁴⁾ og Rådets resolution af 19. maj 1981 om Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs andet handlingsprogram for en politik vedrørende forbrugerbeskyttelse og -oplysning ⁽⁵⁾, skal der udarbejdes fælles principper vedrørende prisangivelser;

(3) disse principper er fastsat i direktiv 79/581/EØF ⁽⁶⁾ og 88/314/EØF ⁽⁷⁾ om angivelse af priser på visse levnedsmidler og ikke-levnedsmidler;

(4) forbindelsen mellem angivelse af prisen pr. måleenhed og varernes færdigpakning i standardmål eller rummængder, der svarer til mængdeserier fastsat på fællesskabsplan, har vist sig at være al for kompliceret at anvende; man bør derfor afskaffe denne forbindelse til fordel for en ny, forenklet ordning i forbrugerens interesse, uden at dette berører ordningen vedrørende standardisering af emballager;

(5) forpligtelsen til at angive salgsprisen og prisen pr. måleenhed bidrager i betydelig grad til at forbedre forbrugeroplysningen især på købstidspunktet, da dette er den enkleste måde at give forbrugerne de bedste muligheder for at vurdere og sammenligne varernes pris og at gøre det muligt for dem at foretage et bevidst valg baseret på enkle sammenligninger;

(6) der bør derfor være et generelt krav om angivelse af både salgsprisen og prisen pr. måleenhed på alle varer med undtagelse af varer, der sælges i løs vægt, når det ikke er muligt at fastsætte salgsprisen, inden forbrugeren har angivet, hvor meget af varen der ønskes;

(7) medlemsstaterne kan beslutte ikke at lade ovennævnte krav gælde for varer, der leveres i forbindelse med en tjenesteydelse, eller ved salg på auktion og salg af kunstgenstande og antikviteter;

(8) det er nødvendigt at tage hensyn til, at visse varer sædvanligvis sælges i størrelser, der afviger fra et kilo, en liter, en meter, en kvadratmeter eller en

⁽¹⁾ EFT nr. 260 af 5. 10. 1995, s. 5.

⁽²⁾ EFT nr. C 82 af 19. 3. 1996, s. 32.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 18. april 1996 (EFT nr. C 141 af 13. 5. 1996, s. 191), Rådets fælles holdning af 27. september 1996 (endnu ikke offentliggjort i Tidende) og Europa-Parlamentets afgørelse af ... (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

⁽⁴⁾ EFT nr. C 92 af 25. 4. 1975, s. 2.

⁽⁵⁾ EFT nr. C 133 af 3. 6. 1981, s. 2.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 158 af 26. 6. 1979, s. 19. Direktivet er ændret ved direktiv 95/58/EF (EFT nr. L 299 af 12. 12. 1995, s. 11).

⁽⁷⁾ EFT nr. L 142 af 9. 6. 1988, s. 19. Direktivet er ændret ved direktiv 95/58/EF.

kubikmeter; det er derfor hensigtsmæssigt, at medlemsstaterne kan tillade, at prisen pr. måleenhed henviser til et decimalmultiplum eller et decimal-submultiplum af disse størrelser eller til en anden enkelt størrelsesenhed, under hensyn til varens art og den sædvanligvis solgte mængde i den pågældende medlemsstat;

- (9) forpligtelsen til at angive prisen pr. måleenhed kan under visse omstændigheder medføre en urimelig byrde for nogle små detailforretninger, og medlemsstaterne bør derfor i sådanne tilfælde kunne undlade at kræve dette;
- (10) medlemsstaterne bør ligeledes fortsat have mulighed for at fravige kravet om angivelse af prisen pr. måleenhed på varer, for hvilke en sådan prisangivelse ikke er betydningsfuld, eller hvor oplysningen vil kunne skabe forvirring, f. eks. i tilfælde af, at mængdeangivelsen ikke udgør en nødvendig oplysning med henblik på prissammenligningen, eller hvor forskellige varer markedsføres i en og samme emballage;
- (11) for så vidt angår ikke-levnedsmidler har medlemsstaterne med henblik på at lette anvendelsen af den indførte ordning mulighed for at opstille en fortegnelse over de varer eller varegrupper, som kravet om angivelse af prisen pr. måleenhed stadig gælder for;
- (12) ved hjælp af et regelsæt på fællesskabsplan er det muligt at sikre en ensartet og gennemskuelig information til gavn for samtlige forbrugere i det indre marked; den nye forenklede ordning er både tilstrækkelig til og nødvendig for, at dette mål kan nås;
- (13) små detailforretninger bør gøres til genstand for særlig opmærksomhed; med henblik herpå bør Kommissionen i sin beretning om dette direktivs gennemførelse, der skal forelægges senest inden fem år efter direktivets offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, tage særligt hensyn til de erfaringer, som små detailforretninger har gjort med direktivets anvendelse bl. a. med hensyn til tendenser og den teknologiske udvikling i salgsmetoder —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formålet med dette direktiv er at fastsætte krav om angivelse af salgsprisen og prisen pr. måleenhed for varer,

som udbydes af forhandlere til forbrugere for at forbedre forbrugeroplysningen og lette en prissammenligning.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

- a) *salgsprisen*: prisen for en måleenhed af varen eller en given mængde af varen
- b) *prisen pr. måleenhed*: prisen pr. kilogram, pr. liter, pr. meter, pr. kvadratmeter eller pr. kubikmeter af varen
- c) *varer, der sælges i løs vægt*: varer, der ikke er færdigpakket, og som afmåles i forbrugers nærhed
- d) *forhandler*: fysisk eller juridisk person, der sælger eller tilbyder salg af varer, der hører ind under den pågældendes erhvervs-mæssige virksomhed
- e) *forbruger*: fysisk person, der køber en vare med et formål, som ikke hører ind under den pågældendes erhvervs-mæssige virksomhed.

Artikel 3

- Salgsprisen og prisen pr. måleenhed skal anføres for alle de varer, der er nævnt i artikel 1, idet angivelsen af prisen pr. måleenhed dog er omfattet af bestemmelserne i artikel 7.
- Medlemsstaterne kan beslutte, at stk. 1 ikke skal finde anvendelse på:
 - varer der leveres i forbindelse med en tjenesteydelse
 - salg ved auktion samt salg af kunstgenstande og antikviteter.
- For varer, der sælges i løs vægt, skal kun prisen pr. måleenhed angives.
- Reklamer, hvori salgsprisen for de i artikel 1 omhandlede varer nævnes, skal angive prisen pr. måleenhed, jf. dog artikel 7.

Artikel 4

- Salgsprisen og prisen pr. måleenhed skal angives på en sådan måde, at de ikke kan misforstås, er umiddelbart synlige og let læselige.
- Salgsprisen og prisen pr. måleenhed skal svare til varernes endelige pris i overensstemmelse med medlemsstaternes lovgivning.
- Prisen pr. måleenhed skal henviser til en angivet mængde i overensstemmelse med nationale forskrifter og fællesskabsforskrifter.

Hvis der ifølge fællesskabsforskrifter eller nationale forskrifter skal være angivelse af både nettovægt og drænet nettovægt på visse færdigpakkede varer, er det tilstrækkeligt at angive prisen pr. måleenhed af den drænedede nettovægt.

Artikel 5

Medlemsstaterne fastsætter de nærmere bestemmelser for angivelse af priser (f.eks. ved mærkning eller etikettering).

Artikel 6

Medlemsstaterne kan fastsætte, at prisen pr. måleenhed skal henvise til et decimalmultiplum eller et decimalsubmultiplum af de i artikel 2, litra b), nævnte mængder eller til en anden enkelt størrelsesenhed end dem, der er anført i artikel 2, litra b), ovenfor, under hensyn til varens art og den sædvanligvis solgte mængde i den pågældende medlemsstat.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne kan fritage varer fra kravet om angivelse af prisen pr. måleenhed, når en sådan angivelse er uden betydning som følge af varernes art eller anvendelse eller vil kunne give anledning til forvirring.

2. Medlemsstaterne kan fritage varer fra kravet om angivelse af prisen pr. måleenhed, hvis angivelse af længde, vægt, overflade eller rumfang ikke er påkrævet i henhold til enten nationale forskrifter eller fællesskabsforskrifter. Denne mulighed vedrører navnlig varer, der sælges enkeltvis eller stykvis.

3. Med henblik på gennemførelsen af bestemmelserne i stk. 1 og 2 i denne artikel kan medlemsstaterne, for så vidt angår ikke-levnedsmidler, opstille en fortegnelse over varer eller varekategorier, der fortsat er omfattet af kravet om angivelse af prisen pr. måleenhed.

Artikel 8

Medlemsstaterne kan fastsætte, at kravet om angivelse af prisen pr. måleenhed for varer, bortset fra varer i løs vægt, der sælges i visse mindre detailforretninger, ikke gælder, jf. dog artikel 13, såfremt forpligtelsen til at angive prisen pr. måleenhed vil medføre en uforholdsmæssig stor byrde for forretningerne, som følge af antallet af udbudte varer, salgsarealets størrelse, salgsstedets indretning eller særlige salgsforhold, hvor produktet ikke er direkte tilgængeligt for forbrugeren, eller visse forretningsformer, som f. eks. bestemte typer vandrehandel.

Artikel 9

Medlemsstaterne fastsætter, hvilke sanktioner der skal anvendes ved overtrædelse af de nationale bestemmelser til gennemførelse af dette direktiv, og de træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de håndhæves. Disse sanktioner skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende virkning.

Artikel 10

1. Den overgangsperiode på ni år, der er nævnt i artikel 1 i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/58/EF af 29. november 1995 om ændring af direktiv 79/581/EØF om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med angivelse af priser på levnedsmidler og i direktiv 88/314/EØF om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med angivelse af priser på ikke-levnedsmidler⁽¹⁾, forlænges indtil den i artikel 12, stk. 1, i dette direktiv anførte dato.

2. Rådets direktiv 79/581/EØF og 88/314/EØF ophæves med virkning fra den i artikel 12 anførte dato.

Artikel 11

Dette direktiv forhindrer ikke medlemsstaterne i at vedtage eller opretholde forskrifter, der er mere gunstige for så vidt angår forbrugeroplysning og sammenligning af priser, med forbehold af forpligtelserne i henhold til traktaten.

Artikel 12

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den . . . (*). De underretter straks Kommissionen herom. De vedtagne bestemmelser gælder fra denne dato.

Når medlemsstaterne vedtager de i stk. 1 nævnte love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 13

1. Kommissionen forelægger senest tre år efter den i artikel 12, stk. 1, anførte dato Europa-Parlamentet og

⁽¹⁾ EFT nr. L 299 af 12. 12. 1995, s. 11.

(*) 24 måneder efter offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Rådet en samlet beretning om anvendelsen af dette direktiv, herunder navnlig artikel 8, om fornødent vedlagt forslag til ændring heraf.

2. Europa-Parlamentet og Rådet tager på grundlag heraf bestemmelserne i artikel 8 op til fornyet overvejelse.

Artikel 14

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 15

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den . . .

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand

RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

1. Kommissionen forelagde den 17. juli 1995 Rådet et forslag til Europa-Parlamentet og Rådets direktiv om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med angivelse af priser på forbrugsvarer, der har EF-traktatens artikel 129 A som retsgrundlag.
2. Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg afgav udtalelse henholdsvis den 18. april 1996 og den 20. december 1995.
3. Den 24. juni 1996 sendte Kommissionen Rådet et ændret forslag.
4. Rådet fastlagde den 27. september 1996 sin fælles holdning i overensstemmelse med fremgangsmåden i traktatens artikel 189 B.

II. FORMÅL

Forslaget tager sigte på at indføre en mere enkel ordning i stedet for den ordning for angivelse af priser på forbrugsvarer, som blev indført for levnedsmidler ved direktiv 79/581/EØF og for ikke-levnedsmidler ved direktiv 88/314/EØF; denne ordning har nemlig vist sig at være meget kompliceret at anvende for medlemsstaterne og har været omfattet af en overgangsperiode.

Overgangsperioden på syv år blev ved direktiv 95/58/EF forlænget til ni år, dvs. indtil den 6. juni 1997.

Den nye, forenklede ordning, som afskaffer forbindelsen mellem angivelse af priser og varernes færdigpakning i standardmål eller -rummængder, indebærer en generel pligt til at angive salgsprisen og prisen pr. måleenhed med det formål at forbedre forbrugeroplysningen i betydelig grad.

I henhold til forslaget er visse former for salg undtaget, eller visse former for salg kan undtages; endvidere kan medlemsstaterne fritage varer for kravet om angivelse af prisen pr. måleenhed, når en sådan angivelse ikke er relevant; opfyldelsen af kravet kan under visse omstændigheder udsættes i seks år for visse små detailforretningers vedkommende.

III. ANALYSE AF DEN FÆLLES HOLDNING

(Der henvises til teksten til det ændrede forslag)

Artikel 1

Den sidste sætning (»når en sådan må anses for at være relevant«) er blevet fjernet for klarhedens skyld; mulige undtagelser er nemlig anført i artikel 3, stk. 2, i den fælles holdning, og artikel 7, stk. 1, (tidligere artikel 6), indeholder en beskrivelse af de tilfælde, hvor medlemsstaterne kan fritage varer fra kravet om angivelse af prisen pr. måleenhed.

Artikel 2

Rådet har foretrukket at bibeholde artikel 4, stk. 2, om den endelige pris.

I litra c) dækker udtrykket »afmåles« også vejning af en vare.

Spørgsmålet om andre mængder end dem, der er nævnt i litra b), behandles i den nye artikel 6.

Artikel 3

Rådet har fundet det mest hensigtsmæssigt at behandle undtagelser udelukkende i denne artikel og har endvidere valgt at overlade det til medlemsstaterne at beslutte, om de vil gøre brug af undtagelserne eller ej.

Rådet har i stk. 2 foretrukket:

- at lade undtagelsen gælde for såvel salgsprisen som prisen pr. måleenhed (nævnt i stk. 1)
- at formulere første led som en generel bestemmelse i stedet for at anføre en række konkrete eksempler
- ikke udtrykkeligt at undtage mobile salgssteder samt varer, der sælges i transportmidler, og varer, der sælges i salgsautomater; disse spørgsmål overlades i stedet til den enkelte medlemsstat under hensyn til artikel 7 og 8 (tidligere artikel 6 og 7)
- at medtage salg ved auktion samt salg af kunstgenstande og antikviteter, idet der i visse medlemsstater findes bestemmelser om, at der skal angives en vurderingspris i forbindelse med salg ved auktion.

Som følge af ordlyden i artikel 1 (»varer, som udbydes af forhandlere til forbrugere«) og definitionen af »forhandler« i artikel 2 finder direktivet definitivt ikke anvendelse på privat salg.

En delegation fandt, at det ikke vil være i modstrid med artikel 3, at prisen på kostbare smykker ikke angives. Den fandt endvidere, at medlemsstaterne skal have mulighed for ikke at indføre prisangivelser på brugte varer, og at spørgsmålet bør tages op igen i forbindelse med andenbehandlingen.

I stk. 4 har Rådet fulgt den model, som Europa-Parlamentet foreslog vedrørende reklamer.

Artikel 4

For så vidt angår stk. 2, henvises der til bemærkningerne til artikel 2.

I stk. 3 er der indsat en bestemmelse om drænet nettovægt for at gøre ordningen klar og enkel.

Artikel 5 og artikel 6 (ny)

Rådet har foretrukket at lade det tydeligt fremgå af artikel 5, at der med de omtalte nærmere bestemmelser sigtes til praktiske aspekter, og at indsætte en ny artikel 6 om mængder, der afviger fra dem, der er nævnt i artikel 2, litra b).

Ved decimalmultiplum eller decimalsubmultiplum menes f.eks. 100 kg (byggemateriale) eller 100 g (krydderier), medens der med en enkelt størrelsesenhed menes f.eks. 0,75 l for vin eller 450 g for marmelade, eller et glas fadøl.

Artikel 7 (tidligere artikel 6)

I stk. 1 har Rådet i den engelske tekst foretrukket ordet »significant« frem for »meaningful«, idet dette ord giver en mere korrekt oversættelse på visse sprog (på dansk »uden betydning« i stedet for »ikke relevant«).

Det synes mere logisk at anvende den hypotetiske formulering »would not be« på engelsk frem for »is not« (vedrører ikke den danske tekst); formuleringen er uden betydning for substansen.

Efter Rådets opfattelse er formuleringen »vil kunne give anledning til forvirring« hensigtsmæssig, og den er derfor blevet bibeholdt for at dække f. eks. varer, der indeholder mere end et produkt (toiletartikler).

Rådet har endvidere foretrukket at bibeholde stk. 2.

I stk. 3 har Rådet foretrukket at beholde en fakultativ bestemmelse.

Artikel 8 (tidligere artikel 7) og artikel 13 (ny)

Som et kompromis mellem forskellige holdninger, hvoraf to var i direkte modstrid med hinanden (umiddelbar anvendelse af direktivet på mindre detailforretninger/permanent undtagelse fra direktivet), har Rådet lagt sig fast på en fakultativ undtagelse kædet sammen med en bestemmelse om, at Kommissionen tre år efter direktivets gennemførelse skal forelægge en samlet beretning om anvendelsen af direktivet, navnlig artikel 8, om fornødent vedlagt forslag til ændring, og en bestemmelse om, at Europa-Parlamentet og Rådet på grundlag heraf skal tage artikel 8 op til fornyet overvejelse.

For så vidt angår de tilfælde, hvor direktivet ikke skal finde anvendelse på mindre detailforretninger, har Rådet fundet det mest logisk at anse alle de anførte forhold (antallet af udbudte varer mv.) som forhold, der medfører en uforholdsmæssig stor byrde eller er med til at øge byrden. Blandt sådanne forhold har Rådet også medtaget særlige salgsforhold, hvor produktet ikke er direkte tilgængeligt for forbrugeren. Vandrehandel er blevet bibeholdt som eksempel på visse forretningsformer.

Artikel 10 (tidligere artikel 9)

Rådet har fulgt den model, som Europa-Parlamentet havde foreslået.

Artikel 11 (ny)

Rådet har som i tidligere direktiver indsat en minimumsbestemmelse.

Artikel 12 (tidligere artikel 10)

Rådet har fulgt den frist, som Europa-Parlamentet har foreslået.

Præamblen

Rådet har tilpasset og forenklet betragtningerne. Det har ikke indsat betragtninger, som ikke modsvares af konkrete artikler.

For så vidt angår de betragtninger, som Europa-Parlamentet havde foreslået, og som Kommissionen havde medtaget, har Rådet ikke taget hensyn til betragtning nr. 1, 8 og 20. Den foreslåede ændring i betragtning nr. 2 dækkes — i hvert fald delvis — af betragtning nr. 5 og 12.

Ændringer foreslået af Europa-Parlamentet, men ikke medtaget af Kommissionen

Rådet har ikke taget hensyn til disse ændringer.
